

Odbiornik radiowy Stolica

AUTOR / WYTWÓRCA

CZAS I MIEJSCE

Czas powstania:

1955 - 1959

Miejsce powstania:

Warszawa, Polska

DANE TECHNICZNE

Wymiary:

wys.: 362 mm, sze.: 578 mm, gł.: 260 mm

Materiał:

Technika:

PRAWA

Właściciel obiektu: Muzeum Inżynierii

Miejskiej. Wizerunki cyfrowe i metadane

obektu: domena publiczna. Opis

kontekstowy: licencja CC BY-NC-SA 3.0 PL

(Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne -

Na tych samych warunkach 3.0 Polska).

POZOSTAŁE INFORMACJE

MIM 1847/V/466

SŁOWA KLUCZOWE

analogowy, czas wolny, dźwięk, elektronika,

fale radiowe, komunikacja, muzyka,

nagłośnienie, odtwarzanie dźwięku, prąd,

PRL, propaganda, przemysł, radio, sprzęt RTV

Stołowy odbiornik radiowy Stolica był produkowany w latach 1955-1959 przez Zakłady Radiowe im. Marcina Kasprzaka (ZRK) zlokalizowane na warszawskiej Woli. To sześćoobwodowa superheterodyna przystosowana do odbioru falach długich, średnich i krótkich w systemie modulacji amplitudy (AM), zasilana prądem zmiennym. Stolica stanowi zmodernizowaną wersję odbiornika Syrena – pierwszego radia w całości opracowanego i produkowanego przez ZRK. Radioodbiornik montowano w obudowie skrzynkowej wykonanej z elementów drewnianych, sklejk i płyty wiórowej. Całość była pokryta mahoniową, lakierowaną okleiną. Front miał lekko łukowaty kształt, o łagodnie profilowanych krawędziach bocznych. Ściany boczne i, częściowo, ścianę przednią, ozdobiono inkrustacjami z obłych, modelowanych, pasów cienkiej blachy, ułożonych w niedużej odległości względem krawędzi górnej i dolnej. Na ścianie przedniej znajdują się też dekoracyjne wycięcia. Kanty wgłębienia także zostały zaznaczone za pomocą metalowych pasów. U dołu, pod wycięciem, umieszczono pośrodku nazwę odbiornika. Wewnątrz panel frontowy został podzielony na dwa pola. Szerokie, górne pole wykonane zostało z jasnej tkaniny, za którą znajduje się centralnie umieszczony głośnik przymocowany bezpośrednio do obudowy. W prawym górnym rogu mieści się elektronowy wskaźnik dostrojenia. Węższe, dolne pole zostało wykonane z czarnego tworzywa sztucznego i oddzielone od górnego blaszaną listwą. Centralnie umieszczona skala została złożona z, delikatnie zaznaczonych, żółtych linii i pasów z białoszarymi uzupełnieniami. Po obu bokach rozmieszczono dwa symetrycznie rozłożone przełączniki obrotowe. W Stolicy do regulacji urządzenia zastosowano inne rozwiązanie techniczne niż w Syrenie. Pokrętko każdego przełącznika skonstruowano tak, że składa się ono z zewnętrznego pierścienia okalającego gałkę oraz smuklejszego i wystającego poza pierścień trzpienia. Pozwoliło to na umieszczenie przełączników regulacji w jednej osi. Po lewej stronie znajduje się przełącznik siły głosu oraz barwy tonu, po prawej pokrętko strojenia z przełącznikiem zakresów. Zastosowana w odbiorniku regulacja barwy dźwięku wraz ze zmianą szerokości pasma, stanowi zaletę układu, ponieważ pozwala na pełniejsze odtwarzanie audycji muzycznych. Radioodbiornik produkowano w pięciu modelach. Obok nieposiadającej oznaczenia łacińskiego wersji podstawowej, były to: Stolica II 3262, Stolica III 3263, Stolica IV 3264 i Stolica V 3272. Urządzenia różniły się od siebie przede wszystkim kształtem i sposobem profilowania obudowy, jak również zakresami dostępnych częstotliwości. Te bowiem różnicowano w zależności od rynku zagranicznego na jaki miały trafić. Opracowanie: Filip Wróblewski